

Soru: Tevafuklu Kur'an'da, Allah kelimelerinin alt alta gelerek tevafuk etmesi Kur'anın bir mucizesi midir? Hattatın kendi hüneri olamaz mı?

Cevap: Asla kendi hüneri olamaz. Çünkü Kur'an'daki tevafukları ilk olarak keşfeden ve böyle bir Kur'anın yazılması emrini veren **Üstad Bediüzzaman Hazretleridir**. Böyle büyük bir zatın Kur'an'a ait olmayan bir özelliğin Kur'an'a ait olduğunu söyleyebileceği **asla düşünülemez**

. Tevafuklu Kur'an onun emriyle ve en yakın ve en çok değer verdiği, mümtaz bir talebesi olan **Ahmed Hüsrev Efendi**

tarafından yazılmış ve bu Kur'an'la Üstadının çok büyük takdir ve beğenilerini kazanmıştır. Ayrıca Üstad Bediüzzaman

Kur'an'da olmayan bir şeyi değil, gözüyle gördüğü bir harikanın yazılarak geliştirilmesini emretmiştir.

Bu meseleyi etraflı bir şekilde ve Üstad Bediüzzaman'ın Risale-i Nur'da geçen izahlarına dayanarak açıklamaya çalışalım:

Kur'an'daki tevafuk mucizesi, Kur'an'ın kendine ait bir meziyettir. Tevafuğun dayandığı temel yine Kur'an'dadır. Başka bir yerden alınmış değildir. Çünkü Kayışzâde Hâfız Osman hattı ile basılan mushaflardaki sayfa ölçüsü değiştirilmeden aynen yazılmıştır. 1895 yılında vefat etmiş olan ve ehl-i kalp ve evliyadan olduğu bilinen bu mübarek zat, Kur'an'ın sayfa ölçüsünü, ilham yoluyla yine Kur'an'dan keşfetmiştir.

Ölçü şudur: Sayfanın eni için, en kısa sure olan İhlas suresinin enini; boyu için en uzun ayet olan 47. Sayfadaki tam bir sayfa tutan Müdayene ayetinin boyunu esas almıştır. Bu ölçü ile yazılan sayfalar 15 satır tutarak bugünkü şekline kavuşmuştur. Yani ölçü hariçten değil Kur'an'dandır. **Kısanın (ayetin) en uzununu, uzununun (surenin) en kısası...**

Hafız Osman Efendi, bu ölçü ile yazdığı Kur'an'da şu an dünya çapında meşhur olmuş olan **ay et berkenar**

özelliğini ortaya çıkarmış oldu. Bu ölçüye göre,

bütün sayfalar ayetle başlar ve ayetle biter. Ayetler sayfa sonunda bölünerek diğer sayfaya geçmez.

İşte bu durum, Kur'an'ın yazısındaki harikalardan biri, belki de birincisidir. Çünkü ayetlerin

boyları birbirinden çok farklıdır. Farklı uzunluklarına rağmen, ayetlerin sayfa sonlarında sona ermesi, Kur'an'ın gözle görülebilen bir mucizesidir. Bu ölçü, bütün âlem-i İslam çapında büyük beğeni ve alaka görerek, artık mushaflar bu şekilde yazılır olmuştur. Hatta Sultan Abdulhamid Han Hazretleri'nin, İslam dünyasına elçi gönderirken, bu mushafları hediye olarak gönderdiği rivayet edilmektedir. Osmanlı eskiden beri, hat sanatında İslam dünyasında hep en önde olduğu için, “

Kur'an Hicaz'da indi. Mısır'da okundu. İstanbul'da yazıldı.

” sözü meşhur olmuş idi. İşte Abdulhamid Han gönderdiği bu yeni Kur'an nüshaları ile İslam âlemine bunu bir kez daha gösteriyor ve onların, “Osmanlı Kur'an'a hizmetkârdır” diyerek sevgi ve bağlılıklarını güçlendiriyordu.

Hafız Osman Efendi'den yaklaşık kırk yıl sonra, 1930'ların başlarına gelindiğinde, Asrın imamı Üstad Bediüzzaman Hazretleri, bu mushafın harikalığının ayet berkenar (sayfaların ayet sonuyla bitmesi) özelliğinden ibaret olmadığını keşfetmiştir. Kendi okuduğu Kur'an'da, Allah lafızlarının dikkat çekici bir biçimde birbirine denk geldiğini, yani tevafuk ettiğini, 2806 aded Allah kelimesinin büyük oranda alt alta geldiğini görmüştür.

Fakat bu mushafta bazı kaymalar ve intizamsızlıklar da bulunmakta idi. İşte bunların tamamen düzene sokulması ve renklendirilerek görünür hale getirilmesi arzusu ile o dönemde Kur'an yazısını bilen talebelerine yeni bir Kur'an yazmalarını emretmiştir. Onlardan yalnız biri, en yakın talebelerinden olan Ahmed Hüsrev Efendi, bu işte biiznillah muvaffak olmuştur.

Üstad Bediüzzaman bu konuya ilk defa, '**Kur'an'ın farklı insan gruplarına hitab eden mucizelik yönlerini**

şaretinde temas eder. Kur'anın, 'Gözlü tabaka' olarak tabir edilen insanlara bakan bir mucizesi olarak da Kur'an'ın

görünen tevafuk mucizesini

anlatır. Gözlü tabakadan muradı, iki kısım insandır. Sağır olup Kur'an'ı hiç işitmeyenler ve Akli gözüne inmiş olup görmediğine inanmakta zorlanan insanlar...

Şöyle anlatır:“Kırk muhtelif tabakata (kırk çeşit insan tabakalarına) ve **ayrı ayrı insanlara**, kırk vecihle (kırk yönden) Kur'an-ı Hakîm i'cazını (mucizeliğini) gösterir veya i'cazının vücudunu (varlığını) ihsas eder (hissettirir). Kimseyi mahrum bırakmaz.

Hattâ **yalnız gözü bulunan kulaksız, kalbsiz, ilimsiz** tabakasına karşı da, Kur'anın bir nevi **al âmet-i i'cazı**

vardır. Şöyle ki:

Hâfız Osman hattıyla ve basmasıyla olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın yazılan **kelimeleri birbirine bakıyor**

. Meselâ: Sure-i Kehf'de “ve saminuhum

kelbuhum

” kelimesi (sh. 296, 7.satır sonu) altında yapraklar delinse; Sure-i Fâtır'daki “

kıtmir

” kelimesi (sh.435, 7.satır başı), az bir inhirafıla görünecek ve o kelbin (köpeğin) ismi de anlaşılacak (Hususen bu iki sayfaya bakmanızı tavsiye ederiz).(...)

İşte tertib-i Kur'an irşad-ı Nebvî ile, münteşir ve matbu (**piyasadaki basılmış**) **Kur'anlar da ilham-ı İlahî** ile olduğundan; Kur'an-ı Hakîm'in nakşında ve hattında (yazısında), bir nevi alâmet-i i'caz (mucizelik) işareti var. Çünkü **o vaziyet, ne tesadüfün işi ve ne de fikr-i beşerin düşünüşüdür.** Fakat bazı inhiraf (kaymalar) var ki, o da tab'ın (baskının) noksanıdır ki; **tam muntazam olsaydı, kelimeler tam birbiri üzerine düşecekti** .”(Mektubat, 19. Mektub 18. İşaret)

H. Üstad, ayet berkenar özelliğinin Hâfız Osman Efendi'nin şahsi hüneri olmadığına şöyle temas eder:“Bu hüner Kur'anındır. Yoksa Hâfız Osman gibi zâtların değil. Çünkü bu vaziyet, (Kur'an'ın) **âyetinden ve suresinden** neş'et etmiştir (ortaya çıkmıştır).”(Barla Lahikası, 316)

“Bu kısım mushaflarda tezahür eden meziyetler ve mehasin (güzellikler) **doğrudan doğruya Kur'ânın i'cazına aittir. Ve Kur'ânın malıdır** .” (Rumuzat-ı Semaniye, 22)

“Kur'ânda iki bin sekiz yüz altı lafza-i Celâl'in (Allah lafzının) adedinde **tevfukat** görünecektir. Ve bunda bir şu'le-i i'caz (mucize ışığı) parlıyor. Çünkü fikr-i beşer (**insan fikri) bu pek geniş sahifeyi ihata edemez** (kuşatamaz) ve karışamaz. Tesadüfün ise bu mâni'dar ve hikmetdar vaziyete eli ulaşamaz.” (Rumuzat-ı Semaniye, 63)

Üstad Hazretleri, yukarıdaki ifadelerinde görüldüğü gibi, o dönemde matbaalarda basılmış ve etrafa yayılmış Kur'an nüshalarında gördüğü bir harikayı haber veriyor. Fakat henüz tamamen düzenli olmadığını da ekliyor. Bundan sonraki günlerde ise, **bu tevafukların düzene sokularak renklendirilmesi** ve Kur'an'ın yazısında dahi mucizevi harikalar bulunduğunun tüm insanlara gösterilmesini arzu edecek ve böyle bir Kur'anı yazmalarını talebelerinden isteyecektir.

Bediüzzaman Hazretleri bu Kur'an'ı yazdırmaktaki niyetini şöyle açıklar:

"Kur'ân-ı Hakîm'i yeni bir tarzda yazmaktaki niyetimin sebepleri üçtür. [Birincisi] Hutut-ı Kur'âniyenin (**Kur'an yazılarının**) **muhafazasına hizmettir**... [İkinci sebep] Kur'ân-ı Hakîmin meani ve hakaikinde esrar ve işaret olduğu gibi elfaz ve hurufunda **(kelime ve harflerinde) dahi çok esrar ve mezaya (sırlar ve meziyetler) bulunduğu**na bir zemin ihzar etmek (hazırlamak) için

lafzullahın

(Allah kelimesinin)

binde bir sırrına

işaret edecek bir tarzı yazmak ve bizden sonra gelenler inşaallah

daha büyük esrarları (sırları) o anahtarla açacak

temennisidir. Ve nazar-ı dikkati (

dikkatleri) Kuran'ın hattına (yazısına) çevirmek

ve hakaikine (hakikatlerine) ehemmiyetle baktırmak niyetidir..." (Rumuzat-ı Semaniye, 15)

Hz. Üstad, tevafukların herkes tarafından görülmesi için, Allah lafızlarının kırmızı renkle yazılmasını istemiştir:

"Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın ikiyüz ecza-i i'cazından bir cüz'ünü **(iki yüz çeşit mucize yönlerinden bir çeşidini) göze gösterecek**

birkaç Kur'an'ı yazdırıyoruz. Birisi tamam oluyor. İçinde (

2806

) Lafza-i Celal'den (Allah kelimesinden),

yüzde bir müstesna

, umumen (hepsinin) tevafuku (alt alta ve karşı karşıya denk gelmesi), gaybî tarzında görünüyor.

Lafzullah'ı kırmızı ile yazdırdık

, gören "

Kur'an'ın i'cazını (mucize oluşunu) gözümle görebiliyorum

" diyebilir. İnşâallah bu cüz'-i i'caz, hatt-ı Kur'anîyi

(Kur'an yazısını) muhafaza edecek

, tahriften (bozmaktan) kurtaracak.” (Barla Lahikası, 322)

“Mushafı **üç nev'** mürekkeble, **lafzullah kırmızı sâir tevafukat başka renkli mürekkeble âyetleri siyah mürekkeble yazdırmak** emelindeyim.”
(Rumuzat-ı Semaniye, 16)

Bu tevafuklar Hâfız Osman'ın mushafında da görünüyordu. Nur talebeleri ise intizamsız olanları düzene koymuşlar ve renklendirmişlerdir:

“Ümmetçe Hâfız Osman hattıyla makbul Kur'anın aynı sahifelerini ve satırlarını **muhafaza etmekle beraber**

; lafzullah, mecmu' Kur'anda ikibin sekizyüz altı defa tekerrür ettiği (tekrarlandığı) halde; **nâdir ve nükteli müstesnalar hariç kalıp**

, mütebâkisi (geri kalanı)

tevafuk ettiğini

anladık,

sahife ve satırlarını tağyir etmedik (değiştirmedik). Yalnız biz tanzim ettik

(düzenledik). O tanzimden hârîka bir tevafuk tezahür etti.” (29. Mektub, 3. Risale)

“Lafzullahdaki tevafukata **kendi Kur'ânında işaretler yapmışım**. Benim şu nüsha-i Kur'âniyemin matbaası nev'inden birkaç nüsha daha lazımdır ki aynen

onlara da işaret yapılınsın

. Birisi Isparta'da birisi Atabeyde birisi İslam karyesinde ikisi de benim bulunduğum yerde lazımdır ki ona göre her bir müstensihe (yazacaklara)

üçer cüz' verilip yazılacaktır

.

Lafzullahın **tam tevafukatına işaret koymuşum**. Müstesna (tevafuktan hariç) kalanlar ise bir kısmının **başka vazifeleri** olduğu için tevafuka

girmiyor. Çünkü başka yere bakıyor veyahut o kelimatın mecmuundan

(tamamından) mâni'dar bir kelime çıktığından

yeri değiştirilmiyor. Ve bir kısmı ise matbaanın ve müstensihin satırlarda ve âyetlerin fasılalarında

intizamsızlığından ve bu tevafukatı his edememesinden

mevcut tevafuku bozmuşlar. Öyleler ise sıraya girmeli. Hatta mümkün ise sahifede iki

veya üç sıra ile muvazene takip edilsin

." (Rumuzat-ı Semaniye, 17)

Bütün her şeyin yazılı olduğu Levh-i Mahfuz'daki Kur'an'da da bu tevafuklar vardır:“Yazdı
ğımız Kur'anın parçalarını bir kısım

ehl-i kalb

(keşfi açık zatlar) görmüş,

Levh-i Mahfuz hattına yakın

olduğunu kabul etmişler.” (29. Mektub, 3. Risale)

“Müteaddit (birden çok) yerlerde **ehl-i kalb** ve ehl-i hakikat demişler: **Bu tarz yazı Levh-i
Mahfuz'un yazısına benziyor**

ve ona yakındır, diye hüküm etmişler.” (Rumuzat-ı Semaniye, 136)

“**Asr-ı saadetten beri** böyle hârika bir surette mu'cizeli olarak yazılmasına **hiç kimse kadir
olmadığı halde**

Risale-i Nur'un kahraman bir kâtibi olan

Hüsrev'e "Yaz" emir buyurulmasıyla

Levh-i Mahfuz'daki yazılan Kur'an gibi yazılması

...” (11. Şua)

“**Yüz de üç dört adedden** başka iki bin sekiz yüz altı lafza-i celal (**Allah lafzı**) **tevfuk edip**

bazen bir tek sahifede on iki lafza-i celal ve on ve dokuz olarak bir hatt-ı müstakim

**(düz bir çizgi) ile sıralanıp tevafuk ederek levh-i mahfuzdaki hatt-ı Kur'âna ehl-i keşf
nazarında kendini benzetmiştir**

.” (Fihriste-i Mektubat, 177)

Tevafuklu Kur'an'ı yazmak Ahmed Hüsrev Efendi'ye nasib olmuştur:“İşte sevgili Üstadım!

... Cenab-ı Vâcib-ül Vücut Hazretlerinin (Allahu Teala'nın)

müsaade ve lütufları sayesinde

ve ...

rızası uğrunda

, ümmet-i Muhammed (asm) için vasıta olup

(bana) yazdırılan

bu Kur'an-ı Kerim'i size takdim ederken

; fakir talebeniz size ciddî bir talebe, hakikî bir kardeş, muti' bir evlâd ve Peygamber-i Zîşan Efendimiz hazretlerine ümmet ve Hallak-ı Kerim'e de kemter bir kul olabilmek dilekleri ile **el ve eteklerinizden kemal-i ta'zim ve hürmetle öperim** Efendim Hazretleri. Fakir Talebeniz Ahmed Hüsrev" (Barla Lahikası, 294)

"Ey **Hüsrev!** ... **Senin yazdığın** mu'cizeli iki Kur'an-ı Azîmüşşan'ın bu havalide hususan Ramazan-ı Şerif'te **sana kazandırdıkları sevabları** ve Tahsin (beğeni) ve tebriklerini, inşâallah yakında tab'a (baskıya) girmesiyle, **âlem-i İslâm'dan senin ruhuna yağacak rahmet dualarını düşün**, Allah'a şükreyle." (Kastamonu Lâhikası 200)

"Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ımızı tab'edilecek (bastırarak) esbab (sebebler) var, maniler yok. Madem mübarek **Hüsrev** geldi; **en birinci hak, bu mes'elede onundur. ... Hüsrev'le beraber** bu büyük ve ağır ve kıymetdar hizmet-i Kur'aniyeye **kemal-i tesanüdle** (tam bir dayanışma ile) çalışmak lâzımdır." (Kastamonu Lâhikası 236)

NETİCE:

Üstad Bediüzzaman, âlem-i İslam'dan pek çok ulemanın, "**asrının müceddidi**" olarak vasıflandırdığı çok büyük bir

allâme

ve bütün hayatını

Kur'an'a hizmet uğruna adanmış

bir

Allah dostudur

. Bu hizmeti uğruna, son otuz beş senelik ömründe, dayanılmaz hapis, sürgün, çile ve ihanetlere katlanmıştır. Bu olumsuz şartlara rağmen yazdığı

Risale-i Nur külliyatı

ile bütün

iman hakikatlerini

dinsizliği susturacak bir kuvvette

ispat etmiş

, dinsiz felsefeyi susturarak küfrün ilerleyişini durdurmuştur. Böylelikle, memleketimizde yapılan

dinsizleştirme planlarının

neticesiz kalarak milyonlarca insanın imanlarının kurtulmasına ve tahkiki iman sahibi olmalarına vesile olmuştur.

Kur'an'daki tevafuk mucizesinin, sıradan bir insanın değil, **manen vazifeli böyle bir imamın öncülüğünde ve rehberliğinde** ortaya çıkması çok mühimdir. Çünkü böyle büyük Kur'an hizmetkârları Kur'an adına yapılacak hizmetlerde **çok büyük bir hassasiyet sahibidirler ve Allah'ın lütuf ve yardımlarına mazhardırlar**. Dolayısıyla tevafuk mucizesinin ortaya çıkarılmasına, asrın imamının Kur'an adına gerçekleştirdiği vazife ve hizmetlerden biri olarak bakılabilir.

Bu vazifenin ifa edilmesiyle, Levh-i Mahfuz'daki Kur'an'ın bir mucizesini gözleriyle görmek, bu asır insanlarına nasib olmuştur. '**Gözüyle görmediğine inanmakta zorlanan**' böyle maddeci bir asırda, Kur'an'ın yeni bir mucizeliği daha görünerek, adeta "**işte gözünüzle de görün**" denilmiştir. Bunda Kur'an'a yakışmayacak hiçbir durum yoktur. Aksine, Kur'an'ın şanına yakışır bir şekilde, O'nun her asra hitab ettiği gibi; **yazısı dahil olmak üzere bütün yönleriyle de mucize olduğunu** ispat etmiştir. Elhamdülillahi hâzâ min fazli Rabbinâ...

Kur'ân-ı Kerim'deki tevâfuk numunelerini görmek için [tıklayınız](#)

Kaynak: sorucevap.risaleonline.com{jcomments on}